న్నాడు బాస్. "నీకొక సర్‌ప్రైజ్ న్యూస్, ఇప్పుడే హెడ్ ఆఫీస్ నుండి మెసేజ్ వచ్చింది. నీ సిన్సియారిటీకి, హార్డ్‌వర్క్‌కి మెచ్చి, నీకు ప్రమోషన్ ఇచ్చారు. ఆర్డర్స్ త్వరలో వస్తాయి, కంగ్రాట్స్"

వివేక్‌కి ఇదంతా కలలా ఉంది, లేచి ఆనందంగా నాట్యం చేయాలని ఉంది.

వివేక్‌ప్రసాద్, ఆఫీస్ నుండి ఇంటికి వెళ్తూ దారిలో వాణీకి, పిల్లలకు స్వీట్స్, కొత్తబట్టలు తీసుకున్నాడు. "బహుశా, మనిషి మానవత్వాన్ని కోల్పోకుండా, ఒక మంచి వ్యక్తిగా మెలగడానికే కాబోలు భగవంతుడు ప్రతి ఒక్కరికీ సుఖాలతో బాటూ కష్టాల రుచిని కూడా మధ్య మధ్యలో చవిచూపిస్తుంటాడు. ఇక నుండి వాణీని, పిల్లలను నొప్పించక, పువ్వుల్లో పెట్టి చూసుకుంటాను" అని గట్టిగా నిర్ణయించుకుని, బైక్‌ని స్టార్ట్ చేసి ఇంటి వైపు సుడిగాలిలా దూసుకుపోయాడు.

వివేక్ ప్రసాద్ ఆఫీస్‌లో ఒక ప్రమోషన్ మాత్రమే సాధించాడు, కానీ ఇంటిలో రెండు ప్రమోషన్లు కొట్టేయడానికి, ఇప్పటి నుండే పెర్‌ఫెక్ట్‌గా పనిచేయడం మొదలెట్టాడు. ఆ ప్రమోషన్లు ఏమంటారా? ఒకటి వాణీకి మంచి భర్తగా, రెండు బంటి-పప్పీకి మంచి తండ్రిగా.

-కరణపు శ్రీనివాస్ (నవీ ముంబాయి)

***

మూలం

"ఏయ్, మేస్త్రీ...! ఆ ముసలోడ్ని పనిలోకి తెచ్చావంటే ఒక్క మస్టర్ కూడా రాయను. రేపటి నుంచి అతను సైట్లో కనిపిస్తే నేనొప్పుకోను!"

"దొరా! నీవే, ఓ కంట చూడాలి దొరా..!" అతని మాటలు పూర్తికాకముందే అందుకుని, "ఇంకేం కథలు చెప్పొద్దు..." "పనికొచ్చారా...! ఆడుకోవడానికి వచ్చారా! కంపెనీ సొమ్ము అప్పనంగా తీసుకుందామనుకుంటున్నారా..!" నిప్పులు చెరుగుతూ అన్నాడు అనంత్.

నీళ్లు నములుతూ నిలబడిపోయాడు లేబర్ మేస్త్రీ..!

కోపంతో ముఖం కందగడ్డలాగ తయారయింది కంఠస్వరం స్థాయి పెరగడంతో పనివాళ్లంతా తలెత్తి ఇటే చూస్తున్నారు.

గుడ్లనీరు కక్కుకుంటూ ఓ పక్కకు నిల్చున్నాడు ముసలతను..! అతని కన్నీటిని చూసినా, ఏమాత్రం చలించలేదు అనంత్..!

"నా ముందు లేకుండా వెళ్లిపోండి..! ఎదురుగా ఉంటే నేనేమి చేస్తానో నాకే తెలియదు!" గట్టిగా అరిచాడు.

మౌనంగా తలవంచుకుని అక్కడి నుండి వెళ్లిపోయారు వాళ్లు.

* * *

"ఎంతయినా చెప్పు..! నీదే పొరపాటు...!" అన్నాడు శ్రీధర్ అన్నం కలుపుకుంటూ!

"నీవు కూడా అలా అంటావేరా! పనిచేయలేని ముసలాడ్ని పనిలోకి తీసుకురావడం పొరపాటు కాదా!" నిలదీశాడు అనంత్. చారు వేసుకుంటూ!

"నీ వాదన కరెక్టే కాదనను! కానీ అతని కోణం నుంచి ఓసారి ఆలోచించు. అదీ కాక యాభై మంది కూలోల్లలో ఒక్క ముసలతను ఉంటే మునిగేదేముంది..!" సూటిగా అనంత్ వైపు చూస్తూ ప్రశ్నించాడు శ్రీధర్.!

శ్రీధర్, అనంత్ సహోద్యోగులు! ఆ కన్‌స్ట్రక్షన్ కంపెనీలో, ఇద్దరూ ఒకేసారి చేరారు. వేరువేరు ప్రదేశాల నుండి వచ్చినా, త్వరలోనే మంచి స్నేహితులుగా మారారు. ఉదయం సైట్లో జరిగిన విషయం లేబర్ మేస్త్రీ శ్రీధర్‌తో చెప్పుకుని, ఎలాగైనా అనంత్‌కు సర్దిచెప్పమని బ్రతిమిలాడాడు.

"అయితే...! నీవనేది ఏమిటి?"

"నీకు, ఇంకా అర్థం కాలేదా! చెప్తావిను! ఎన్ని ఇబ్బందులు లేకుంటే శరీరం సహకరించకపోయినా పనిలోకి వస్తాడు..! ఈ మండుటెండలలో పనెందుకు చేస్తాడు! అతని పరిస్థితి ఏమిటో మనకెలా తెలుస్తుంది? అయినా, అలాంటి వారిని చూసి, చూడనట్లు వదిలివేయాలే గానీ, ఇంతదాకా తీసుకురావడం మానవత్వం అవుతుందా.. ఆలోచించు!"

శ్రీధర్ మాటలతో ఏ మూలో చిన్నపాటి సంచలనం. అప్పటివరకు కమ్ముకున్న అహంభావపు పొరలు తొలగిపోతున్న భావన!ఒక్కసారిగా తన పునాదులలోని ఆలోచనలు దూసుకుపోయాయి. ఓ సాధారణ కుటుంబంలో పుట్టాడు. ఓ పూట తిండి మానుకుని తనను చదివించిన తల్లిదండ్రులు గుర్తుకు వచ్చారు! ఫీజుకు డబ్బుల్లేక ఇబ్బంది పడిన రోజులు సజీవంగా కళ్లముందు తేలియాడడం మొదలుపెట్టాయి.

తను ఓ సైట్‌కు ఇన్‌చార్జి కావడానికి బీజం ఆ కూలి పనిలోనే. ఆ పని వలనే తానంటూ ఒకడు నిలబడగలిగింది...! అంతా సినిమా రీలులాగ కళ్ల ముందు తిరగడంతో అంతరంగం అల్లకల్లోలమైంది.

తను ఈ స్థాయిలో ఉన్నా తండ్రి ఇంకా కూలికి పోతూ, జీవనాధారాన్ని వెదుక్కుంటున్నాడు! తను మాత్రం కంపెనీ ఇచ్చే విలాసాలను అనుభవిస్తూ, తన మూలాలనే మర్చిపోయాడు. అప్పటివరకు కమ్ముకున్న అహంభావపు పొరలు నెమ్మదిగా కరిగిపోసాగాయి.

తను ఈ స్థాయికి ఎదగడానికి తన అరచేతులను సోపానాలుగా పెట్టిన తండ్రి చేతులకు ఇక మట్టి అంటడానికి వీలు లేదు.

తక్షణమే ఆ దిశగా ప్రణాళికను రూపొందించాడు.

"చాలా థాంక్స్‌రా శ్రీధర్..! నా కళ్లు తెరిపించావు!"

"థాంక్స్ దేనికిరా, నిజానిజాలు తేల్చి చెప్పాను. నీవు సహృదయంతో అర్థం చేసుకున్నావు!" నవ్వుతూ చూశాడు. మార్పు తీసుకురాగలిగాననే గర్వం ఆ నవ్వులో..!

* * *

పనివాళ్లతో ప్రశాంతంగా మాట్లాడుతూ, ముందు కంటే ఎక్కువ పనిని రాబట్టుకుంటున్నాడు. "నిన్నటి వరకు కర్కోటకుడు అన్న పనివాళ్లు ఇప్పుడు పుణ్యాత్ముడు, మహానుభావుడు!" అని పొగుడుతున్నారు.

విచిత్రంగా ఇప్పుడు రాత్రిళ్లు హాయిగా నిద్రపడుతోంది అనంత్‌కు.
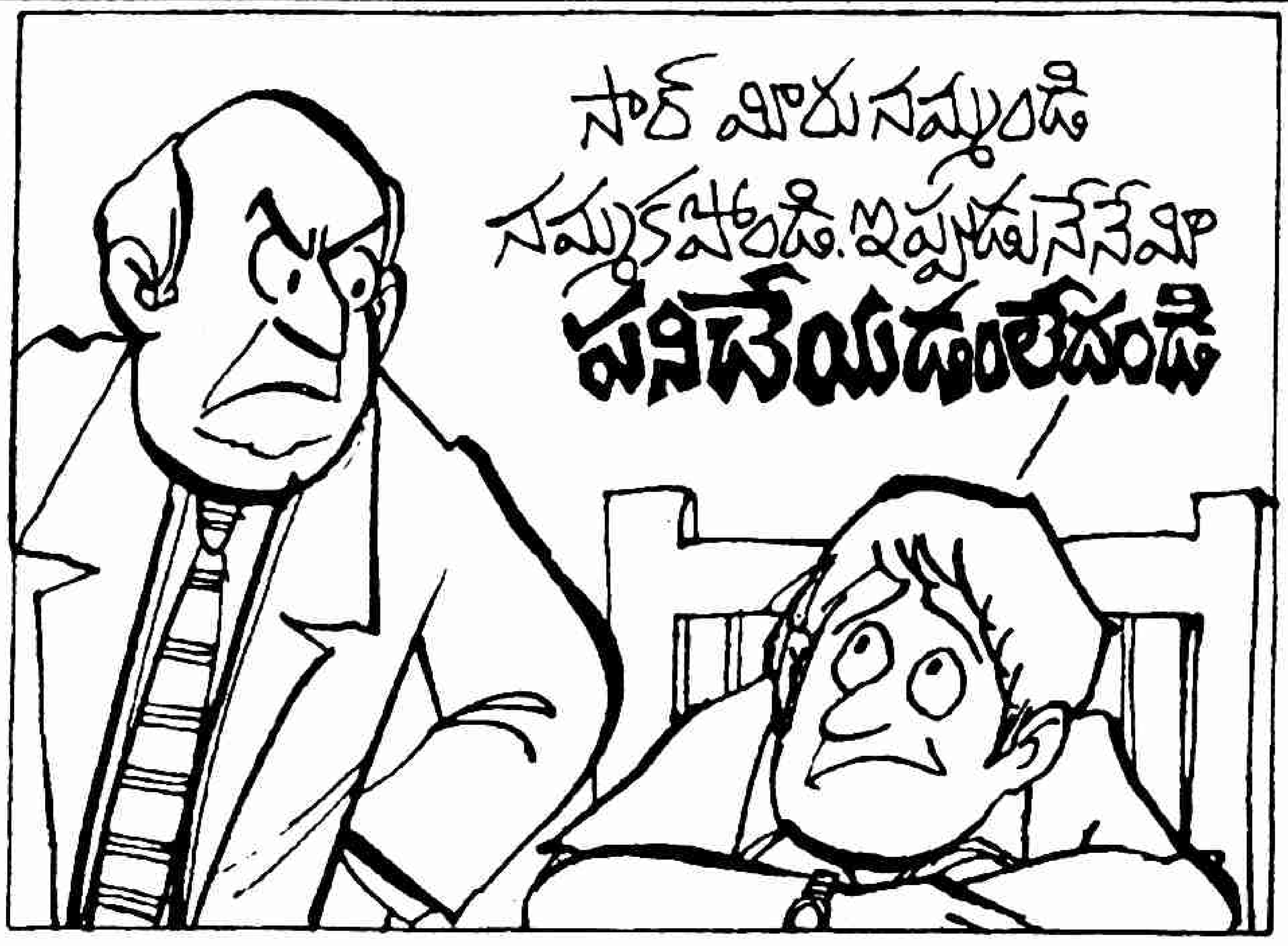
-రమణ కాకర్ల (గుడిపాటిపల్లి)